

Vánoce

Původ svátků

Je na první pohled překvapující, že až do 4. století neznalo křesťanství liturgickou oslavu Kristova narození. Prvokřesťanské komunity a křesťanství prvních století vůbec bylo s takovou silou strženo do víru událostí velikonočních, Kristovo Zmrtvýchvstání, jeho definitivní vítězství tváří v tvář černé propasti smrti bylo v antickém světě něčím tak neslýchaným, že křesťané necítili potřebu liturgicky vyzdvihnout vedle Velikonoc ještě jiné události: Kristova života - např. betlémské.

Přítom konec starého a začátek nového roku - období zimního slunovratu - byly v okoním pohanském světě významným svátkem. V době Ježíšova narození, za vlády císaře Tiberia, slaví Řekové v Alexandrii v noci z 5. na 6. ledna svátek zrození Času, Aión, a sice velkým procesím s pochodněmi: je to tedy současně svátek (přibývajících) světla. Už tehdy nese jméno Epiphaneia, Zjevení.

Návrat Slunce je příliš silnou antropologickou událostí, než aby ji křesťané nechali bez povšimnutí a nedali jejímu symbolickému náboji promlouvat o velikosti nového náboženství. I oni situovali do období zimního slunovratu nejprve svátek epifanie, zjevení Boha na zemi. Od svého zavedení byl slaven jako svátek Ježíšova křtu - v něm je Ježíš poprvé ukázán jako Kristus, je zjeveno jeho božské poslání. Řehoř z Nazianu píše: "Zimní slunovrat přichází v den, kdy je božský život zjeven (epifanein) lidem: vidíš, jak světlo roste, řekni si tedy, že příchod (parúsie) pravého světla ozařuje celý svět paprsky dobré zprávy (evangelia)."

Od 4. století se k svátku Křtu Páně přidává svátek Narození Ježíšova, slavený v předcházející noci (z 5. na 6. ledna). V Egyptě byl nalezen papyrus datovaný do začátku 4. století, který obsahuje liturgické texty určené k slavení svátku Kristova narození. Při bohoslužbách byl čten úryvek ze sv. Lukáše o Ježíšově zrození, pak text o Ježíšově křtu - ale také vyprávění o svatbě v Káně, při níž svým prvním zázrakem, proměněním vody ve víno, Ježíš učinil zřejmým své božství. Roku 354 byl stanoven den slavnosti Narození Páně na 25. prosinec. Zdůrazněním skutečnosti Božího vtělení měla být postavena hráz ariánskému bludu, který popíral Kristovo božství. Původním obsahem svátku byla vedle narození i událost Kristova vtělení v lůně Panny Marie, tedy jeho vlastní příchod na svět. Teprve později se skutečnost vtělení stala obsahem samostatného svátku, Zvěstování Páně, který byl stanoven na 25. březen.

A dnes už víme, že Bůh je i mezi mrakodrapy. Setkali jsme se s ním v obětavé starostlivosti krajanů, byl uprostřed společenství věřících, očekával nás v tichu stále otevřených chrámů. Ježíš nám podal pomocnou ruku při náhodných setkáních na ulici, ale potkávali jsme ho i ukřižovaného v bytostech bez domova, které možná i ze své vůle rezignovaly na své lidství.

Vánoční stromek

První zmínka o vánočním stromku pochází z roku 1570 z brémské kroniky. Stromek ozdobený ovocem, sladkostmi a papírovými květinami stál v cechovní budově, kam byly pozvány děti řemeslníků. V průběhu 16. až 18. století se zdobení vánočního stromku šířilo po německém území, roku 1816 stál vánoční stromek i na císařském dvoře ve Vídni. Počátkem 19. století se objevuje v českých zemích. V Praze ho prý poprvé jako překvapení pro své hosty vystrojil roku 1812 režisér Stavovského divadla Liebich, který ho znal z rodného Bavorska. Vánoční stromky se většinou zavěšovaly nad štědrovečerní stůl, nejdříve zdomácněly v měšťanských rodinách (roku 1843 psaly Pražské noviny o kupování stromku na Vánoce jako o běžné záležitosti), později se rozšířily i na venkově.

Stromeček nemá pouze dekorativní funkci, svou bohatou symbolikou poukazuje na různé rozměry obsahu Vánoc:

Strom v ráji připomínající hřích lidstva a jeho propadnutí smrti hovoří současně o příslibu: "Přijde, přijde Vykupitel..."

Strom kříže, na nějž dovedla Ježíše jeho důslednost v přijetí svého poslání, propojuje Vánoce s událostmi velikonočními.

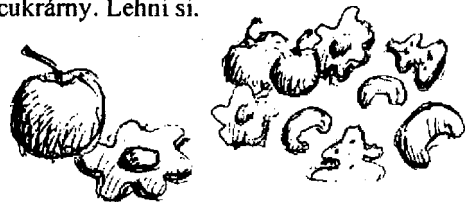
Kristus sám je - např. u Origena - kosmickým stromem, osou světa propojující nebe a zemi.

Světlo, utápějící ve své záři nejen vánoční stromeček, ale celé Vánoce, pak připomíná prolog evangelia sv. Jana, nejmohutnější vyslovující událost Vtělení: "Bylo tu pravé světlo, které osvětluje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věří v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi."

zpracovali Oldřich Selucký a Dagmar Kopecká, časopis Amen, kráceno

Recept na vánoční cukroví pro rodiče malých dětí...

Zapni troubu. Vezmi mísu, vařečku a suroviny. Vymasti plech. Vylouskej ořechy. Uklid' 18 kostek ze stavebnice a 7 autíček z kuchyňského stolu. Odměř 2 lžíce mouky. Vyjmi Petříkovy ruce z mouky. Umyj z nich mouku. Odměř ještě jednu lžici mouky jako náhradu za tu, co leží na podlaze. Nasyp přes sítko mouku, prášek do pečiva a sůl. Dojdi pro smeták a lopatku a zameť střepy z mísy, kterou Petřík shodil. Vezmi jinou mísu. Zvedni telefon. Vrať se. Vezmi vymaštěný plech. Pokus se z něj dostat sůl. Najdi Petříka. Vezmi jiný plech a vymasti jej. Zvedni telefon. Vrať se do kuchyně a podívej se na Petříka. Odstraň z mísy špinavé ruce. Umyj z nich lepkavou hmotu. Vezmi vymaštěný plech a vytřešti oči nad centimetrovou vrstvou skořápek z ořechů. Vystartuj na prchajícího Petříka a shod' mísu. Umyj podlahu, stůl, zeď, nádobí a Petříka. Zavolej do cukrárny. Lehni si.

Mše svatá "za svítání" neboli "jitřní", "pastýřská", byla původně slavena ke cti sv. Anastázie a je z těchto tří bohoslužeb nejstarší. Čte se opět z Lukášova evangelia - část o klanění pastýřů (Lk 2,15-20). Epištola ukazuje Krista jako Spasitele, jehož dobrota a láska k lidem se ukázala jeho vtělením.

Mše svatá "ve dne", "slavná" neboli "velká", kterou sloužil papež u sv. Petra, představuje Krista jako věčné Slovo, které se stalo tělem (evangelium), má božskou důstojnost (epištola) a je vládcem vesmíru (vstupní antifona).

Vánoční oktáv byl vytvořen v 6. století. Do té doby se ke slavnosti přidružovaly svátky sv. Štěpána (26. 12.), sv. Jana Evangelisty (27. 12.) a svatých Mladětek (28. 12.) (na Východě ještě sv. Petra a Pavla), nazývané někdy "Kristovi průvodci". V neděli vánočního oktávu, případně 30. 12., se slaví svátek sv. Rodiny Ježíše, Marie a Josefa. V tento den bývá zvykem při bohoslužbách obnovovat manželské sliby.

Poslední den občanského roku je připomínka sv. Silvestra I., papeže a mučedníka; večerní bohoslužby jsou slaveny na poděkování a prosbu o Boží pomoc do nového roku.

Osmý den oktávu (1. 1.) je slavností Matky Boží, Panny Marie, v evangeliu se připomíná, že Kristus dostal jméno Ježíš.

Slavnosti Narození Páně a Matky Boží, Panny Marie jsou tzv. zasvěcené svátky. Věřící jsou v tyto dny zavázáni církevním právem k účasti na mši svaté a k dodržení svátečního klidu.

pracovali Oldřich Selucký a Dagmar Kopecká, časopis Amen, kráceno

Bůh je i mezi mrakodrapy (O návštěvě "Archy" v USA) Zdeněk Winkler

Iniciátorem naší cesty byl katolický kněz Jindřich Kotvrda, který stál u zrodu našeho sdružení. V současné době studuje otec Kotvrda v USA pastorální teologii se zaměřením na duchovní vedení a je kaplanem komunity našich krajanů, kteří nás do své nové vlasti pozvali. Kromě našich hostitelů se na uskutečnění cesty podílelo svým finančním příspěvkem zejména Ministerstvo zahraničních věcí České republiky.

Ve Spojených státech jsme pobýli 14 dnů a navštívili jsme dvě města - New York a Washington. Viděli jsme hodně zajímavých i turisticky atraktivních míst - od hladiny moře jsme se dostali až na střechu jednoho z nejvyšších mrakodrapů newyorského Manhattanu, lodí jsme pluli na Liberty Island, ostrov se známou Sochou svobody, dostali jsme se i na burzu, v mořském akváriu jsme shlédli vystoupení cvičených delfinů, ve Washingtonu jsme navštívili Bílý dům a několik muzeí. Ale všechna tato místa tvořila pouze část cílů naší cesty.

Snažili jsme se poznat život Američanů po všech stránkách. Naši krajané nás pozvali i do svého soukromí, zúčastnili jsme se krajaňské slavnosti k počtě Antonína Dvořáka, ochutnali jsme typické americké pokrmy, které se připravují například v Den díkůvzdání. New York bývá označován jako megaměsto a pozorovat život v něm bylo velmi zajímavé. Žije tu asi 200 národností. Cestou staříčkým newyorským metrem jsme pozorovali, jak se při průjezdu různými částmi města měnilo složení cestujících, jejich mentalita i barva kůže. Zvláště černoši na nás zdaleka mávali a k širokému úsměvu přidávali své "bye-bye". Bývali to naši nejčastější pomocníci při zdolávání schodů na stanicích metra.

Zajímali jsme se i o život postižených občanů. Těch žije ve Spojených státech asi 45 milionů. V New Yorku na ostrově Roosevelt Island, kde bydlí nejvíce tělesně postižených, jsme obdivovali "klekací" autobusy, do kterých se vozičkář dostane přímo z úrovně chodníku. Bezbariérové jsou

ovšem všechny linky v celém New Yorku. V Harlemu jsme navštívili Středisko pro nezávislý život. Je to nezisková organizace, která poskytuje zdarma velmi rozsáhlé poradenské a zprostředkovatelské služby postiženým, jejich rodinným příslušníkům, pomocníkům, atd. Pracovníci organizace nám ukázali bezbariérový dům Tweemill House a my jsme měli příležitost vyměnit si zkušenosti a informace přímo s postiženými nájemníky.

"Je možné najít v tomto shonu a hluku chvíli soustředění, setkat se zde s Boží přítomností?", napadla mnohého z nás nevyslovená otázka, když jsme se unaveni cestou a novými dojmy pokoušeli první noc usnout. Za okny se po mnohaproudých dálnicích s hukotem řtila nekonečná řeka automobilů, na obzoru se rýsovala ozářená silueta mrakodrapů Manhattanu, oblohu křížovaly obří dopravní letadla z nedalekého letiště. Zajímali jsme se také o duchovní život Ameriky.

V neděli jsme se setkávali s našimi krajany a hostiteli na české mši svaté ve farnosti Our Lady of Mt. Carmel v newyorské části Astoria a dva členové ARCHY podali při bohoslužbách krátké svědectví o své cestě k Bohu. České komunitě věřících a Američanům ve farnosti St. Mary's v Roslynu jsme naši ARCHU představili v krátkém pásmu písní, scének ze života ARCHY a tance ve stylu country naší skupiny vozičkářů CIRCLES. Ani při těchto vystoupeních nechyběl malý evangelizační vstup s osobním svědectvím členů ARCHY. Pásmo jsme končili společnou modlitbou.

Velmi zajímavá byla beseda s otcem Emilem Wcelou, světícím biskupem z diecéze Rockville Centre. Jak již jméno otce biskupa naznačuje, jeho předkové byli Češi. Otec biskup se již narodil v Americe, ale dost dobře rozumí češtině a je schopen česky i číst. O tom jsme se přesvědčili při koncelebrované mši svaté, kterou sloužil společně s otcem Kotvrdou v kapli našeho dočasného domova. Otec biskup se velmi živě zajímal o život v našich farnostech, o náš pohled na českou církev, zajímaly ho otázky spojené s postavou mistra Jana Husa, ptal se na víru mládeže u nás. A pak jsme se na oplátku vyptávali zase my a otec biskup ochotně vysvětloval problémy americké církve. "Američané berou víru jako obloženou misku", říkal otec biskup. "Některí si vybírají jen to, co se jim hodí." Ujistili jsme otce biskupa, že právě tato vlastnost určitě není zvláštností pouze amerických věřících.

V době našeho pobytu ve Spojených státech zemřela Matka Tereza z Kalkaty. Za výlohami knihkupectví se ihned objevily knížky napsané v nejrůznějších jazycích s portrétem této prosté ženy svatého života. Uvědomili jsme si, jak veliké úctě se těšila Matka Tereza mezi Američany. Na chrámech byly v den jejího pohřbu vyvěšeny černé prapory a na Manhattanu v katedrále sv. Patrika jsme se i my připojili zápisem do kondolenční knihy.

Ve Washingtonu jsme navštívili dva domy komunity L'Arche, kterou založil Francouz Jean Vanier (v nakladatelství Zvon vyšla nedávno jeho kniha "Rodí se nová naděje"). V této komunitě spolu žijí asistenti a mentálně postižení. Komunita působí již v řadě zemí a ve Spojených státech má své pobočky ve dvanácti místech. Setkání bylo velmi srdečné. Jeden z postižených členů komunity sbírá po městě odřezky dřeva a doma z nich stluoká neumělé kříže. Přestože neumí počítat, při návštěvě přinesl hromádku svých výrobků a poděлил přesně všechny přítomné hosty z naší ARCHY.

Při návratu z Washingtonu jsme se zastavili v poutní bazilice všech amerických katolíků - v Národní svatyni Neposkvřmeného Početí. V kryptě i v prostorách baziliky jsou vybudovány kaple nazvané podle mariánských poutních míst národů žijících v USA. V kapli Panny Marie Hostýnské jsme v modlitbě prosili Pannu Marii a naše národní světky o přímlovu u Boha za nás, za naše drahé doma, za naši církev, za celý národ.

ZVON

Věčné zrození

Kristův příchod na svět, tedy jeho zrození v čase, nás může inspirovat také k rozjímání skutečnosti jeho věčného zrození a zrození v naší duši. Při každé nedělní mši svaté vyznáváme slovy Kréda svoji víru v Kristovo božství, v jeho soupodstatnost s Otcem, v jeho věčnou nestvořenou božskou přirozenost. Vánoce, tedy čas, kdy se náš zrak upírá na bezmocné Dítě v jeslích, je vhodnou příležitostí prozkoumat pevnost a opravdovost této své víry, hlouběji se zamyslet nad tajemstvím vnitřního Božského života a nechat se zasáhnout velikostí našeho povolání - povolání k účasti na tomto společenství tří božských osob, společenství lásky. K takovému rozjímání nás vybízí i liturgické texty: při třetí mši svaté slavnosti Narození Páně se čte Prolog (začátek) evangelia sv. Jana, hymnus na druhou božskou Osobu, která se v čase stala člověkem ("Na počátku bylo Slovo..."; Jan 1,1-18); tato skutečnost je zdůrazňována i v ostatních mešních textech a v textech liturgie hodin celé vánoční doby.

Vtělení v čase

Časné zrození v Betlémě nám připomíná, že Syn Boží na sebe vzal lidskou přirozenost, jak také vyznáváme v Krédu: "Skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem." Stal se člověkem, aby nás vykoupil, "aby nám ukázal cestu pravdy, a jeho narození je pro nás příslibem věčného života v nebeském království." (z mešních textů Druhé neděle po Narození Páně)

Zrození v duši

Kristův dar spásy však vyžaduje příjemce, který touží být obdarován, a je vázán na jednu podmínku: předpokládá, že člověk bude s Bohem na svém posvěcení spolupracovat. Časné zrození, má-li přinést plody, musí vyústit v zrození Boha v naší duši. Vánoční rozjímání nás tak přivádí i k připomínce našeho křtu a k přezkoumání naší věrnosti křesťanskému povolání. Vede ke zpytování, jak "zhodnocujeme" Boží milost, kterou jsme přijali ve svátostech.

Liturgické texty vánoční doby nás vyzývají k radosti: vždyť se nám narodil Spasitel, z nebe sestoupil pravý pokoj, zjevila se naše spása. Jakkoli veliká je tato radost, přece nemůže skrýt, za jakou cenu jsme byli vykoupeni. I o Vánocích říkáme v Krédu: "Byl za nás ukřižován, za dnů Poncia Piláta byl umučen a pohřben." I o Vánocích slavíme oběť mše svaté, ve které je Kristus nekrvavým způsobem přinášen Otci jako výkupné za naše hříchy. Chceme-li pochopit Vánoce, nesmíme je oddělit od velikonočního tajemství Kristovy smrti a zmrtvýchvstání, nemůžeme je vytrhnout z kontextu liturgického roku. Pravá vánoční radost tedy nezapomíná, že účast na Boží slávě se rodí z účasti na jeho utrpení a oběti.

Liturgické uspořádání

Slavnost Narození Páně má vigílii a oktáv. Mše svatá z této slavnosti se tedy může slavit již v předvečer a slavnost trvá celých osm dní. (To např. znamená, že pátek v tomto oktávu není postním dnem.)

Vlastní mše slavnosti jsou tři; jejich slavení povolil v 5. století papež Lev Veliký.

Mše svatá "v noci", nazývaná také "andělská", byla zavedena v 5. století v římské bazilice Panny Marie Větší. Čte se při ní část Lukášova evangelia o Ježíšově narození a o andělech zvěstujících tuto událost pastýřům (Lk 2,1-14).

jako mladý křesťansko-demokratický politik už v květnu 1940 nacisty zatčen a internován v koncentračních táborech v Terezíně a Waldheimu. Po válce pracoval jako první tajemník místopředsedy vlády, Msgr. Jana Šrámka. Po únorovém puči byl varován před zatčením a odešel z manželkou do exilu. Od počátku existence Rádía Svobodná Evropa pracoval buď v její newyorské nebo mnichovské redakci, v letech 1965-1976 jako ředitel jeho československého vysílání v Mnichově. Publikoval velké množství nejrůznějších článků a napsal dvě knihy = "Masaryk, Beneš, Hrad" a "Dvacet let svobody", týkající se československé předválečné historie. První z nich se nedávno dočkala svého druhého vydání v Praze. Dr. Pecháček byl znám také ze svého mnohaletého působení v různých politických, společenských a křesťanských organizacích. Prezident Havel jej v roce 1991 vyznamenal řádem Tomáše Garrigua Masaryka "za vynikající zásluhy o demokracii a lidská práva". *Pavel Pecháček*

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

Alena Netík NY, rodina Kopeckých GA, Agnes Franc NY, Wenclas Jangl NY.

Přeji vám všem požehnané vánoční svátky a šťastný nový rok. Děkuji vám všem, kteří přicházíte na krajanské bohoslužby, vám, kteří konáte lektorskou, varhanickou, ministrantskou službu. Díky vám, kteří připravujete pohoštění, kteří přinášíte cukroví, díky vám za všechna pozvání do vašich domovů. Díky za vaše vánoční karty a dárky. Díky vám, kteří mi pomáháte s autem, při opravě anglických textů, kdo organizujete a pomáháte při zábavách.

V době od 29.prosince do 14 ledna budu v České republice. Mši svatou na Slavnost Panny Marie Matky Boží, tedy prvního ledna, bude sloužit slovenský kněz P. Marián Kačír v 11.30 v Astorii, dolním kostele. Bude tedy dost času k vyspání po oslavách Silvestra... Krajanské mše svaté v neděli 4.ledna (Slavnost zjevení Páně) a 11. ledna (Křtu Páně) **nebudou**, zúčastněte se tedy anglické mše sv. ve svých kostelích, nebo u Panny Marie Karmelské v horním kostele v 8, 10, 11.15, nebo 5PM. V neděli 18.1. už bude mše sv. jako obvykle

P. Jindřich Kotvrda

Jak se dělá Zvon?

Po sestavení obsahu udělá pan Oldřich Holubář estetickou úpravu a připraví podklad pro tisk, který rozmnoží firma Staples. Dobrovolníci je v neděli po mši sv. zkompletují, spojí sponkou a manželé Zahradníkoví nebo Královi s paní Širokou nalepí adresní nálepky, seřadí, spočítají a odvezou na poštu, aby se k vám dostaly za snížené poštovné. Díky patří jim všem za spolupráci.

ZVON

Úmysly mší svatých sloužených do uzávěrky Zvonu:

26-XI	za všechny zemřelé	<i>listopadové</i>
27-XI	za manžela Oldřicha Benáčka	<i>Anna Benáčková</i>
28-XI	za všechny zemřelé	<i>listopadové</i>
29-XI	za všechny zemřelé	<i>listopadové</i>
30-XI	za zemřelou rodinu Daňkovu a Kadlčkovu	<i>František Daněk</i>
5-XII	za živou a zemřelou rodinu Krajčovu	<i>Mírek Krajča</i>
7-XII	za zemřelého Františka Volného	<i>manželé Kubelkovi</i>
8-XII	za našeho drahého přítele Františka Kubelku	<i>Mary a Jerry Otrubovi</i>
9-XII	za Josefa Smrčku	<i>paní Božena Smrčková</i>
P.Vyoral	za Františka Kubelku	<i>rodina Tomečkova</i>
14-XII	za John Kiesel, Helen a Joseph Nacin, Ann Pasko, Joseph Kuzmiak, Herman Boehm	<i>Helen Kiesel</i>
15-XII	za zemřelého Františka Kubelku	<i>rodina Jelínkova</i>
18-XII	za Františka Kubelku	?
20-XII	za Františka Kubelku	<i>Anna Benáčková</i>
21-XII	Za manžela a celou rodinu	<i>pani Hlavatá</i>

Úmysly nedělních a svátečních mší svatých na příští období:

24-XII	za Oldřicha Benáčka, švagra Josefa Mareše a za rodiny z obou stran	<i>Anna Benáčková</i>
28-XII	za rodinu Absolonovu a Malinovu	<i>Dagmar Žalmanová</i>
18-I	za rodiče Bednářovy a jejich syna Jana	<i>rodina Bláhova</i>

Paní Nad'a Horáková prosí o modlitbu na tyto úmysly: za zdraví a Boží ochranu Jana Alston, Dagmar Lehmová, Mickey Horák, za zemřelé: František Kříž, Jára Kohout, Božena Snížková, Robert Horák, rodina Sedláčková v USA i v kraji

Blahopřejeme: panu Josefu Brettlovi

Zemřeli: Louis Gordon 8.12. NY. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Dopřej nám šťastné shledání s našimi zesnulými, prosíme tě, vyslyš nás."

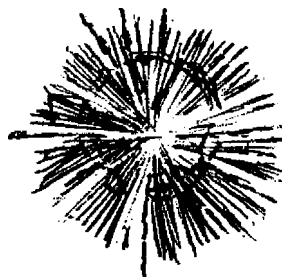
20. listopadu zemřel v Atlantě ve věku 86 let dr. Jaroslav Pecháček. V české veřejnosti byl dobře znám ze své celoživotní činnosti v oblasti politiky a žurnalistiky. Na začátku druhé světové války byl

Narození Páně

Roj hvězd s třepotá
Nad chudým krovem,
Píseň, dar života,
Těší jej slovem.
Sníh padá na střechu,
Vitr ho smetá,
Kde v seně na mechu
Dříme Král světa!
Lid z chýše, z paláce,
Zpívá a hude.

Zní Kristu ovace
Ve stáji chudé,
Pastýři, knížíata
Nesou Mu dary,
Bez hřichu počatá,
Tlumí hněv, sváry!
Lid na hřích zanevřel,
Bohu je vděčný,
že mu ráj otevřel
Pro život věčný!

Josef Toman Tománek New York, 24. XII. 1964

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10:30 ráno, (kromě 1., 4. a 11. ledna, viz vysvětlení) v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv. Po bohoslužbách následuje společná snídaně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Jindřich Kotvrda, PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel: (516) 621 2222 Fax: (516) 621 7892 Email: jindra@webspan.net

ZVON

ST. MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO. 54